

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Διαδικασίες αφερεγγυότητας – Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 – Δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία – Αγωγή λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού ασκηθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας – Αγωγή εταιρίας που έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος κατά του αποκτώντος κλάδο δραστηριότητας της εταιρίας η οποία έχει υπαχθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας – Αγωγή αυτοτελής σε σχέση με τη διαδικασία αφερεγγυότητας ή αγωγή η οποία απορρέει άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας και συνδέεται στενά με αυτή»

Στην υπόθεση C-641/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό δικαστήριο, Γαλλία) με απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Δεκεμβρίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

Tünkers France,

Tünkers Maschinenbau GmbH

κατά

Expert France,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev και E. Regan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι Tünkers Maschinenbau GmbH και Tünkers France, εκπροσωπούμενες από τους J.-J. Gattineau και C. Fattaccini, avocats,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Colas καθώς και από τις E. de Moustier και E. Armoet,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Heller και τον M. Wilderspin,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2000, L 160, σ. 1).
- 2 Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός των Tünkers France (στο εξής: TF) και Tünkers Maschinenbau GmbH (στο εξής: TM) και, αφετέρου, της Expert France, σχετικά με αγωγή αποζημιώσεως λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού την οποία άσκησε η τελευταία ως άνω εταιρία κατά των TM και TF.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1346/2000

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 6 και 7 του κανονισμού 1346/2000 έχουν ως εξής:

«(4) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, απαιτείται να μην υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική του[ς] θέση (“forum shopping”).

[...]

(6) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιορίζεται σε διατάξεις που διέπουν την αρμοδιότητα για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και τις δικαστικές αποφάσεις που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση αυτών των δικαστικών αποφάσεων και [για το εφαρμοστέο δίκαιο], οι οποίες επίσης ανταποκρίνονται στην προαναφερόμενη αρχή.

(7) Οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή.»
- 4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη. Για τις εταιρίες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001

- 5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 7 έως 19 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), έχουν ως εξής:

«(7) Το πεδίο εφαρμογής του ανά χείρας κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα.

[...]

(19) Πρέπει να διασφαλισθεί η [αναγκαία] συνέχεια μεταξύ της Σύμβασης των Βρυξελλών και του ανά χείρας κανονισμού και για αυτό τον σκοπό πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις. Η ίδια ανάγκη συνέχειας ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της σύμβασης των Βρυξελλών από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και το πρωτόκολλο του 1971 πρέπει επίσης να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες που εκκρεμούν ακόμη κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού.»

- 6 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 44/2001 προβλέπει τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

- α) η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις·
- β) πτωχεύσεις, διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, δικαστικούς συμβιβασμούς, πτωχευτικούς συμβιβασμούς και ανάλογες διαδικασίες·
- γ) η κοινωνική ασφάλιση
- δ) η διαιτησία.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 7 Η Expert Maschinenbau GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, ασκούσε δραστηριότητα κατασκευής εξοπλισμού για την αυτοκινητοβιομηχανία, του οποίου αποκλειστικός διανομέας στη Γαλλία ήταν η Expert France.
- 8 Στις 14 Ιουλίου 2006, το Amtsgericht Darmstadt (ειρηνοδικείο Darmstadt, Γερμανία) κήρυξε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Expert Maschinenbau και διόρισε ειδικό εκκαθαριστή.
- 9 Στις 13 Σεπτεμβρίου 2006, ο ειδικός εκκαθαριστής συνήψε προσωρινή συμφωνία μεταβίβασεως με την TM, προβλέπουσα την ανάληψη από την τελευταία ενός εκ των κλάδων δραστηριότητας της Expert Maschinenbau. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2006, ο ειδικός εκκαθαριστής μεταβίβασε τον εν λόγω κλάδο δραστηριότητας στη Wetzlar Fahrzeugbau GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου και θυγατρική της TM.
- 10 Με έγγραφα της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, της 24ης Οκτωβρίου 2006 και της 27ης Οκτωβρίου 2006, η TM κάλεσε τους πελάτες της Expert France, στους οποίους εμφανιζόταν ως διάδοχος της Expert Maschinenbau, να απευθύνονται εφεξής σε αυτήν για τις παραγγελίες τους.

- 11 Εκτιμώντας ότι η εν λόγω συμπεριφορά συνιστούσε πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού, η Expert France άσκησε στις 25 Φεβρουαρίου 2013 ενώπιον του tribunal de commerce de Paris (δικαστηρίου εμπορικών διαφορών του Παρισιού, Γαλλία) αγωγή αποζημιώσεως λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού κατά των TM και TF.
- 12 Η TM και η TF υποστήριξαν ότι το εν λόγω δικαστήριο δεν είχε διεθνή δικαιοδοσία, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, και προέβαλαν ότι η εν λόγω διαφορά εμπίπτει στη διεθνή δικαιοδοσία του Amtsgericht Darmstadt (ειρηνοδικείου Darmstadt), δεδομένου ότι ενώπιον του συγκεκριμένου δικαστηρίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας κατά της Expert Maschinenbau.
- 13 Το tribunal de commerce de Paris (δικαστήριο εμπορικών διαφορών του Παρισιού) απέρριψε την ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2013, η οποία επικυρώθηκε με απόφαση του cour d'appel de Paris (εφετείου του Παρισιού, Γαλλία) της 19ης Ιουνίου 2014. Η TM και η TF άσκησαν αναίρεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Υποστηρίζουν ότι το δικαστήριο το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία επί αγωγής αποζημιώσεως λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού, εφόσον τέτοια αγωγή απορρέει άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας, είναι το δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας.
- 14 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το εύρος της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως η δικαιοδοσία αυτή προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, και, ειδικότερα, διερωτάται εάν η αγωγή λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού που έχει ασκηθεί από τη θυγατρική εταιρίας η οποία έχει υπαχθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας δύναται να θεωρηθεί ως αγωγή η οποία απορρέει άμεσα από τη διαδικασία αφερεγγυότητας και η οποία συνδέεται στενά με αυτή.
- 15 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό δικαστήριο, Γαλλία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 3 του κανονισμού [1346/2000] την έννοια ότι εμπίπτει στην αποκλειστική δικαιοδοσία του δικαστηρίου που κίνησε τη διαδικασία αφερεγγυότητας η αγωγή αποζημιώσεως με την οποία προσάπτεται στον αποκτώντα κλάδο δραστηριότητας που μεταβιβάστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής ότι κακώς εμφανίστηκε ως αποκλειστικός διανομέας των προϊόντων που κατασκευάζονται από τον οφειλέτη;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 16 Για να δοθεί απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να προσδιοριστεί το εύρος της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, καθόσον το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001, το οποίο εφαρμόζεται επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του τις «πτωχεύσεις, [τους] πτωχευτικο[ύς] συμβιβασμο[ύς] και άλλες ανάλογες διαδικασίες».
- 17 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, στηριζόμενο ιδίως στις ερμηνευτικού χαρακτήρα εκθέσεις σχετικά με τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7, στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών), νομοθέτημα το οποίο αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 44/2001, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο εν λόγω κανονισμός και ο κανονισμός 1346/2000 πρέπει να ερμηνεύονται έτσι ώστε να αποτρέπεται οποιαδήποτε επικάλυψη μεταξύ των κανόνων δικαίου που αυτοί προβλέπουν και οποιοδήποτε κενό δικαίου. Επομένως, οι αγωγές οι οποίες εξαιρούνται, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001, από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, καθόσον εμπίπτουν στην

κατηγορία που περιλαμβάνει τις «πτωχεύσεις, [τους] πτωχευτικο[ύς] συμβιβασμο[ύς] και άλλες ανάλογες διαδικασίες», εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000. Αντιστοίχως, οι αγωγές που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 εμπίπτουν σε εκείνο του κανονισμού 44/2001 (απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, ΕΕ:C:2014:2145, σκέψη 21).

- 18 Το Δικαστήριο έχει επίσης επισημάνει ότι, όπως προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 44/2001, πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να εκλάβει υπό ευρεία έννοια τις κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» και να προσδώσει, κατά συνέπεια, σε αυτόν ευρύ πεδίο εφαρμογής. Αντιθέτως, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη του 6, δεν πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικώς (απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, ΕΕ:C:2014:2145, σκέψη 22).
- 19 Κατ' εφαρμογήν των αρχών αυτών, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μόνον οι αγωγές που απορρέουν άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτή δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001. Κατά συνέπεια, μόνον αυτές οι αγωγές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000 (απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, ΕΕ:C:2014:2145, σκέψη 23).
- 20 Ακριβώς το ίδιο κριτήριο χρησιμοποιείται στην αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού 1346/2000 για τον προσδιορισμό του αντικειμένου του. Ειδικότερα, κατά την αιτιολογική αυτή σκέψη, ο κανονισμός 1346/2000 πρέπει να περιοριστεί σε διατάξεις ρυθμίζουσες τη διεθνή δικαιοδοσία για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και τις δικαστικές αποφάσεις που «απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και συνδέονται άμεσα με αυτές».
- 21 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να κριθεί, με γνώμονα τις προηγούμενες σκέψεις, εάν αγωγή αποζημιώσεως λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληροί αυτό το διττό κριτήριο.
- 22 Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να κριθεί εάν μια αγωγή απορρέει άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας, το καθοριστικής σημασίας στοιχείο για να προσδιοριστεί ο τομέας στον οποίο εμπίπτει η αγωγή δεν είναι, κατά το Δικαστήριο, το δικονομικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται, αλλά η νομική βάση της. Κατά την προσέγγιση αυτή, πρέπει να εξετάζεται αν το επίδικο δικαίωμα ή η επίδικη παροχή στηρίζεται στους κοινούς κανόνες του αστικού και εμπορικού δικαίου ή σε κανόνες με τους οποίους εισάγονται παρεκκλίσεις που ισχύουν ειδικώς στην περίπτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας (απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, ΕΕ:C:2014:2145, σκέψη 27).
- 23 Εν προκειμένω, από τις διαπιστώσεις του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι με την εν προκειμένω επίμαχη αγωγή επιδιώκεται η αναγνώριση της ευθύνης των ΤΜ και ΤΕ, εκ των οποίων η πρώτη απέκτησε κλάδο δραστηριότητας στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, για πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού που ζημίωσαν την Expert France. Με αυτήν την αγωγή, η Expert France δεν βάλλει κατά του κύρους της μεταβιβάσεως που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε από το Amtsgericht Darmstadt (ειρηνοδικείο Darmstadt), αλλά κατά του ότι η ΤΜ, καθόσον επικοινωνήσε με τους πελάτες της Expert France και τους κάλεσε να απευθύνονται απευθείας σε εκείνη για τις παραγγελίες τους, αποπειράθηκε να υφαρπάξει την πελατεία της Expert France, ζημιώνοντας τα συμφέροντά της.
- 24 Αληθεύει, βεβαίως, ότι στην απόφαση της 2ας Ιουλίου 2009, SCT Industri (C-111/08, ΕΥ:C:2009:419, σκέψη 33), το Δικαστήριο έκρινε ότι αγωγή η οποία βάλλει κατά μεταβιβάσεως εταιρικών μεριδίων πραγματοποιηθείσας στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000.

- 25 Εντούτοις, εν αντιθέσει προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η συγκεκριμένη απόφαση, στην οποία είχε διατυπωθεί κατά του συνδίκου που μεταβίβασε τα εταιρικά μερίδια η αιτίαση ότι δεν είχε κάνει χρήση προνομίου που αντλούσε ειδικώς από διατάξεις του εθνικού δικαίου περί συλλογικών διαδικασιών, η διαφορά της κύριας δίκης αφορά μόνον τη συμπεριφορά του αποκτώντος.
- 26 Εξάλλου, η Expert France ενήργησε αποκλειστικώς προς υπεράσπιση των ιδίων συμφερόντων της και όχι προς υπεράσπιση των συμφερόντων των πιστωτών στην εν λόγω διαδικασία αφερεγγυότητας. Τέλος, η εν λόγω αγωγή στρέφεται κατά των ΤΜ και ΤΕ, των οποίων η συμπεριφορά υπόκειται σε κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που εφαρμόζονται στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας. Κατά συνέπεια, οι ενδεχόμενες συνέπειες τέτοιας αγωγής δεν μπορούν να ασκήσουν οποιαδήποτε επίδραση στη διαδικασία αφερεγγυότητας.
- 27 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η άσκηση αγωγής αποζημιώσεως λόγω αθέμιτου ανταγωνισμού, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι διακριτή και δεν βασίζεται σε ειδικούς κανόνες των διαδικασιών αφερεγγυότητας.
- 28 Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο το οποίο μνημονεύθηκε στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως, σημειώνεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, καθοριστικό στοιχείο προκειμένου να κριθεί αν έχει εφαρμογή η εξαίρεση του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001 είναι το πόσο στενή είναι η σχέση μεταξύ μιας αγωγής και της διαδικασίας αφερεγγυότητας (απόφαση της 2ας Ιουλίου 2009, SCT Industri, C-111/08, EU:C:2009:419, σκέψη 25).
- 29 Αληθεύει, βεβαίως, ότι στην υπόθεση της κύριας δίκης η αγωγή αποζημιώσεως στρέφεται κατά της ΤΜ, στην οποία μεταβιβάστηκε κλάδος δραστηριότητας στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας. Εντούτοις, το αποκτηθέν δικαίωμα, αφής στιγμής εντάχθηκε στην περιουσία του αποκτώντος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διατηρεί εξάπαντος άμεσο σύνδεσμο με την αφερεγγυότητα του οφειλέτη.
- 30 Στο πλαίσιο αυτό, καίτοι η ύπαρξη ορισμένου συνδέσμου μεταξύ της αγωγής στην υπόθεση της κύριας δίκης και της διαδικασίας αφερεγγυότητας στην οποία έχει υπαχθεί η Expert Maschinenbau είναι αδιαμφισβήτητη, ο εν λόγω σύνδεσμος δεν φαίνεται ούτε αρκούντως άμεσος ούτε αρκούντως στενός ώστε να αποκλειστεί η εφαρμογή του κανονισμού 44/2001 και, κατά συνέπεια, να εφαρμοστεί ο κανονισμός 1346/2000.
- 31 Κατόπιν των ανωτέρω, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας αγωγή αποζημιώσεως με την οποία προσάπτεται στον αποκτώντα κλάδο δραστηριότητας που μεταβιβάστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής ότι κακώς εμφανίστηκε ως αποκλειστικός διανομέας των προϊόντων που κατασκευάζονται από τον οφειλέτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 32 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας αγωγή αποζημιώσεως με την οποία προσάπτεται στον αποκτώντα κλάδο δραστηριότητας που μεταβιβάστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής ότι κακώς εμφανίστηκε ως αποκλειστικός διανομέας των προϊόντων που κατασκευάζονται από τον οφειλέτη.

(υπογραφές)